

Panium - Nummer Negen

Vierde lijn

Jeff Pippenger

2025-04-01

En de koning van het zuiden zal door toorn bewogen worden, en hij zal uittrekken en met hem strijden, namelijk met de koning van het noorden; en deze zal een grote menigte op de been brengen, maar die menigte zal in zijn hand worden overgegeven. En wanneer hij de menigte heeft weggedaan, zal zijn hart zich verheffen; en hij zal vele tienduizenden neerwerpen; maar daardoor zal hij niet gesterkt worden. Daniël 11:11, 12.

Verzen elf en twaalf duiden op de overwinning van Poetin op Oekraïne en de Europese Unie, en op de nasleep en gevolgen voor Poetin na zijn overwinning in de Oekraïense Oorlog, zoals voorgesteld door Ptolemaeus in zijn overwinning bij Raphia in 217 v.Chr. en zijn ondergang in vers twaalf. Het thema in deze verzen is de opkomst en de val van de koning van het zuiden.

Tot dusver hebben de artikelen de hoofdthema's van de profetische lijnen van hoofdstuk elf geïdentificeerd. Vers elf vergt nog wat meer tijd voordat wij in het hoofdstuk verdergaan. Daniël elf, vers elf, komt overeen met Openbaring elf, vers elf.

En na drie en een halve dag voer de Geest des levens uit God in hen, en zij stonden op hun voeten; en grote vrees viel op hen die hen zagen. Openbaring 11:11.

In 2023 stonden de twee getuigen, die door het beest uit de bodemloze put waren gedood, weer op hun voeten. Het getuigenis van de Republikeinse hoorn was begonnen in 2015 met Donald Trumps aankondiging zich kandidaat te stellen voor het presidentschap, en in 2020 hebben de draak, vertegenwoordigd door de globalisten in de wereld, en de globalisten die de Democratische partij vormen, in samenwerking met de globalisten van de Republikeinse partij (RINO's), de verkiezing gestolen en Joe Biden geïnstalleerd, en zo Donald Trump op de straat gedood. De Protestantse hoorn, vertegenwoordigd door de bediening Future for America, werd gedood doordat zij een onjuiste voorspelling verspreidde die een aanval van de islam op Nashville beschreef. In 2023 werden zowel de Republikeinse als de Protestantse hoorn opgewekt. Vers elf duidt het begin van de Oekraïense Oorlog in 2014 aan, en verder tot en met de uiteindelijke overwinning van Poetin en Rusland.

Vers elf is de visuele toets die voor het adventisme in het algemeen uitloopt op het oordeel, maar ook voor hen die het licht van 9/11 en de komst van de derde wee hebben aangenomen; in de eerste plaats echter geldt hij voor hen die rekenschap zullen moeten afleggen van het licht der profetie dat sinds juli 2023 geleidelijk werd ontzegd.

Het leiderschap van het adventisme werd in 1989 voorbijgegaan, zoals getypeerd door de geboorte van Christus in die profetische periode. Bij de doop van Christus begon Hij de discipelen te roepen, die „het fundament” van de christelijke Kerk waren, en typificeerde zo 9/11, toen de Heere met de komst van de islam van het derde wee Zijn volk terugleidde naar de oude paden van Jeremia, die

de fundamenten van het adventisme voorstellen. Op 9/11 begon het oordeel over de levenden bij het huis van God, en het adventisme verwierp het licht van de engel van Openbaring achttien even zeker als de Joden Jezus als de Messias verwierpen. Degenen die het licht van de engel van Openbaring achttien aannamen, werden vervolgens beproefd door de teleurstelling van 18 juli 2020.

In juli 2023 identificeert het licht van Daniël 11, vers 11 de uiterlijke lijn van de tegenwoordige waarheid. Dat licht van uiterlijke profetische vervulling, gevonden in vers 11 van Daniël 11, werd geopend voor de opgewekte maagden in vers 11 van Openbaring hoofdstuk 11. Openbaring identificeert de innerlijke geschiedenis die Daniël ontsluit als de uiterlijke geschiedenis.

Zij die acht hebben geslagen op het licht dat vanaf juli 2023 werd ontsloten, vertegenwoordigen twee onderscheiden klassen, want er zijn reeds mensen geweest die na juli 2023 eens tezamen wandelden, maar niet langer tezamen wandelen. Het oordeel is voortschrijdend, en vanaf 9/11 werd aan de Kerk der Zevende-dags Adventisten „tijd tot bekering” gegeven met betrekking tot haar verwerping van de „regels van profetische uitleg, aangenomen door Miller en zijn medewerkers”, welke zij vanaf 1863 geleidelijk heeft verworpen. Vanaf 9/11 tot 18 juli 2020 werd aan de Kerk der Zevende-dags Adventisten haar laatste gelegenheid tot bekering gegeven, en op dat moment werden zij die hadden deelgenomen aan de Nashville-verkondiging van 2020 beproefd. In juli wordt de laatste fase van reiniging voorgesteld door vers elf van hoofdstuk elf in de boeken Daniël en Openbaring.

Het is in dit beproevingsproces dat de tweede van drie beproevingen wordt volbracht. De tweede beproeving is een visuele beproeving, die wordt voorafgegaan door een beproeving van de begeerte en die uitmondt in de derde beproeving, welke, in tegenstelling tot de twee voorafgaande beproevingen, een lakmoesproef is. Wanneer de maagden te middernacht ontwaken bij de roep: „Zie, de Bruidegom komt,” heeft de ene klasse de noodzakelijke olie en de andere is verloren. De Millerieten vervulden juist deze ervaring en openbaarden daardoor een begrip van zowel een uiterlijke als een innerlijke profetische lijn.

Toen zij de boodschap van de tweede engel verkondigden door de gevallen protestantse kerken als de dochters van Babylon te identificeren, verkondigden zij een boodschap die buiten hun ervaring lag. Om de boodschap van de Middernachtsroep te kunnen verkondigen, moesten zij eerst zichzelf zien als de maagden die zich in een tijd van vertoeven bevonden. In vers elf van zowel Daniël als Openbaring hoofdstuk elf werden de innerlijke en uiterlijke boodschappen ontsloten als tegenwoordige waarheid sinds juli 2023.

In het eerste hoofdstuk van Daniël was de tweede en zichtbare beproeving gelegen in het feit dat men bevond dat het gelaat van Daniël en de drie waardigen schoner en welgedaner van „uiterlijk” was dan dat van hen die de Babylonische spijze aten. In het tweede hoofdstuk wordt de zichtbare beproeving voorgesteld als een profetische toets die vereist dat een verborgen boodschap juist wordt uitgelegd, welke uiteindelijk blijkt het beeld te zijn van de koninkrijken der Bijbelse profetie. De hoofdstukken één, twee en drie van Daniël vertegenwoordigen de eerste, tweede en derde engel van Openbaring veertien.

De tweede engel van Openbaring veertien behandelt de uiterlijke boodschap van de Milleritische geschiedenis, en Daniël hoofdstuk twee behandelt eveneens de uiterlijke lijn met het beeld van de beesten uit de profetische geschiedenis. De visuele toets in hoofdstuk één was gebaseerd op Daniël en de drie waardigen, en is daarom de innerlijke lijn. De uiterlijke en innerlijke lijnen der profetie, voorgesteld door de parallel tussen Daniël hoofdstukken één tot en met drie en de drie engelen van Openbaring veertien, leveren nog een getuigenis dat de boodschap van de tweede engel door de Millerieten werd vervuld.

De Millerieten verkondigden zowel een uiterlijke als een innerlijke boodschap toen zij de verkondiging van de Middernachtsroep vervulden. Hun uiterlijke boodschap was die van de tweede engel van Openbaring veertien, waardoor de boodschap van de Millerieten rechtstreeks wordt verbonden met de tweede engel en met het beeld van Daniël twee. Het beeld vertegenwoordigt de uiterlijke koninkrijken van de Bijbelse profetie, vanaf het letterlijke Babylon tot aan het moderne Babylon, dat aan zijn einde komt bij de afsluiting van de menselijke genadetijd. De Millerieten verbinden zich opnieuw met de uiterlijke boodschap van Babylon. Daniëls visuele beproeving was gebaseerd op het voedsel dat hij verkoos te eten, en de eerste engel van Openbaring tien, die neerdaalde en één voet op de aarde en de andere op de zee zette, had een geopend boekje, dat Johannes bevolen werd te eten. De eerste engel wordt voorgesteld door eetlust en wordt gevolgd door een visuele beproeving. De visuele beproeving omvat zowel een innerlijke als een uiterlijke lijn van waarheid.

Vers elf van Daniël elf, parallel aan vers elf van Openbaring elf, vertegenwoordigt de tweevoudige visuele toets. De toets eindigt bij de lakmoesproef, wanneer de maagden openbaren of zij de olie hebben of niet. Die openbaring vindt plaats vlak vóór het sluiten van de genadetijd bij de zondagswet in de Verenigde Staten. Het sluiten van de genadetijd bij de zondagswet werd voorafgeschaduwd door 22 oktober 1844. Vlak vóór 22 oktober 1844, op 17 augustus 1844, droegen de Millerieten de boodschap als een vloedgolf over de oostelijke zeekust van de Verenigde Staten.

1989 is de tijd van het einde, toen het boek Daniël werd ontzegeld; en wanneer het boek Daniël wordt ontzegeld, is er altijd een vermeerdering van kennis, die twee klassen van aanbidders voortbrengt. 1989 is de eerste van die drie toetsende wegmerken, zoals getypeerd door de komst van de eerste engel in 1798. Toen de eerste engel op 11 augustus 1840 neerdaalde, typeerde hij de engel van Openbaring achttien die op 9/11 neerdaalt. De eerste teleurstelling in de Milleritische geschiedenis markeerde de komst van de tweede engel en typeerde 18 juli 2020 en het begin van de vertoeftijd. De Millerieten ontwaakten geleidelijk tot de boodschap van de tweede engel en tot het besef dat zij de maagden waren in de gelijkenis van de tien maagden. Zij waren ten volle ontwaakt op de kampbijeenkomst van Exeter in augustus 1844. De honderd vierenveertigduizend werden in juli 2023 opgewekt, toen de boodschap van de Middernachtsroep geleidelijk begon te worden ontzegeld.

De vertoeftijd eindigde voor de Millerieten te Exeter, juist zoals zij eindigde voor de familie van Lazarus toen Jezus Lazarus opwekte, opdat dit de bekronende daad van Christus' bediening zou worden, toen Lazarus het „zegel” van Zijn bediening werd. De opstanding van Lazarus markeert

het einde van de vertoef tijd en de verzegeling van Gods volk. De daaropvolgende Triomfantelijke Intocht typeerde de verkondiging van de Middernachtsroep-boodschap in de geschiedenis van de Millerieten. Het thema van vers elf van Daniël hoofdstuk elf is de opkomst en val van de koning van het zuiden, en het voert tot de slag bij Panium in de verzen dertien tot vijftien. Die verzen zijn de lakmoesproef waarbij het zegel wordt geplaatst op de voorhoofden van de mannen en vrouwen die in vers zestien als een banier zullen worden opgericht.

Vers vijftien werd vervuld in de Slag bij Panium, hetgeen overeenstemt met Christus' bezoek aan Caesarea Filippi. Daar, te Caesarea Filippi, veranderde Christus de naam van Simon Barjona in Petrus, waarmee de verzegeling van de honderdvierenvijftigduizend werd gemarkeerd. Vanaf dat moment werd het licht van het spoedig komende kruis voor de discipelen ontsloten. Toen Christus, vlak vóór het kruis, Simons naam in Petrus veranderde, kwam dit overeen met de lakmoesproef van Exeter en Lazarus, die de Triomfantelijke Intocht in Jeruzalem inleidde. De kampbijeenkoms te Exeter van 12 tot 17 augustus vertegenwoordigt de uiteindelijke bevestiging in de waarheid vóór de schudding, dat is de aardbeving van de zondagswet in hoofdstuk elf van Daniël en Openbaring.

“Het werk in Battle Creek is van dezelfde orde. De leiders in het sanatorium hebben zich vermengd met ongelovigen en hun in meerdere of mindere mate toegang verleend tot hun raden, maar het is alsof zij te werk gaan met gesloten ogen. Hun ontbreekt het aan onderscheidingsvermogen om te zien wat zich te eniger tijd over ons zal uitstorten. Er heerst een geest van wanhoop, van oorlog en bloedvergieten, en die geest zal toenemen tot vlak aan het einde der tijd. Zodra Gods volk aan hun voorhoofden verzegeld is—het is niet enig zegel of merkteken dat gezien kan worden, maar een gegrondvest worden in de waarheid, zowel verstandelijk als geestelijk, zodat zij niet bewogen kunnen worden—zodra Gods volk verzegeld en voorbereid is op de schudding, zal die komen. Ja, zij is reeds begonnen. De oordelen van God rusten nu op het land, om ons te waarschuwen, opdat wij mogen weten wat komende is.” Manuscript Releases, deel 10, 252.

De verzegeling van de honderdvierenveertigduizend werd voorgesteld door de kampbijeenkoms te Exeter, Christus' verandering van Simons naam in Petrus en de opwekking van Lazarus. Die opwekking is een type van de opstanding van de twee getuigen in Openbaring hoofdstuk elf. De verzen tien tot en met zestien stellen de verborgen geschiedenis van vers veertig voor. De ontzegeling van de verborgen geschiedenis van vers veertig begon binnen de historische vervulling van vers elf en de Oekraïense oorlog. Sinds juli 2023 is die verborgen geschiedenis in het proces van ontzegeld te worden door de Leeuw uit de stam van Juda.

Toen de kandidaten om tot de honderdvierenveertigduizend te behoren in vers elf van Openbaring hoofdstuk elf werden opgewekt, begon de visuele profetische toets die moet worden doorstaan voordat de genadetijd bij de zondagswet sluit, welke Zuster White aanduidt als de toets van het beeld van het beest.

„De Heere heeft mij duidelijk getoond dat het beeld van het beest gevormd zal worden voordat de genadetijd sluit; want het zal de grote beproeving voor het volk van God zijn, waardoor hun eeuwige bestemming zal worden beslist. Uw standpunt is zulk een warboel van tegenstrijdigheden dat slechts weinigen misleid zullen worden.”

„In Openbaring 13 wordt dit onderwerp duidelijk uiteengezet; [Openbaring 13:11–17, geciteerd].”

„Dit is de beproeving die het volk van God moet ondergaan voordat het verzegeld wordt. Allen die hun trouw aan God bewezen hebben door Zijn wet te onderhouden en te weigeren een onechte sabbat te aanvaarden, zullen zich scharen onder de banier van de Heere God Jehovah en zullen het zegel van de levende God ontvangen. Degenen die de waarheid van hemelse oorsprong prijsgeven en de zondagsabbat aanvaarden, zullen het merkteken van het beest ontvangen.” Manuscript Releases, deel 15, 15.

De uiterlijke profetische lijn wordt ontsloten in de geschiedenis van vers elf van Daniël elf, en de innerlijke lijn wordt ontsloten in Openbaring hoofdstuk elf, vers elf. De uiterlijke lijn toont aan hoe het beeld van het beest, dat de verbinding van kerk en staat voorstelt, waarbij de kerk de verhouding beheerst, wordt gevormd gedurende de periode van het oordeel over de levenden. De innerlijke lijn toont aan hoe het beeld van Christus, dat een vereniging van goddelijkheid en menselijkheid voorstelt, wordt gevormd gedurende het oordeel over de levenden.

De hervormingsbeweging van de derde engel en de honderdvierenveertigduizend begon ten tijde van het einde in 1989, zoals voorgesteld in vers tien van Daniël elf. Toen begon de volmaakte vervulling van Daniël hoofdstuk twaalf.

En hij zei: Ga heen, Daniël, want deze woorden blijven verborgen en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en beproefd worden; maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen van de goddelozen zal het verstaan, maar de wijzen zullen het verstaan. Daniël 12:9, 10.

Vers tien van hoofdstuk elf vormt het begin van een „reinigingsproces” dat door de eerste engel wordt voorgesteld als het vreten van God. Verzen elf en twaalf geven weer waar de honderdvierenveertigduizend wit gemaakt worden. Het boek Zacharia duidt die ervaring aan.

En hij deed mij Jozua, de hogepriester, zien, staande vóór de Engel des Heeren, en de satan, staande aan zijn rechterhand om hem te wederstaan. En de Heere zeide tot de satan: De Heere bestraffe u, o satan; ja, de Heere, Die Jeruzalem verkoren heeft, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt? Jozua nu was bekleed met vuile klederen, en stond vóór de Engel. Toen antwoordde Hij en sprak tot hen die vóór Hem stonden, zeggende: Doet hem die vuile klederen uit. En tot hem zeide Hij: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u wisselklederen aandoen. En ik zeide: Laat men een reine tulband op zijn hoofd zetten. Toen zetten zij een reine tulband op zijn hoofd en bekleedden hem met klederen. En de Engel des Heeren stond daarbij. Zacharia 3:1–5.

Deze passage wordt vervuld in het laatste werk van Christus als de Hogepriester en duidt op de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend.

„Zacharia’s visioen van Jozua en de Engel is met bijzondere kracht van toepassing op de ervaring van Gods volk in de slottonelen van de grote verzoendag. De overblijfselgemeente zal dan in grote beproeving en benauwdheid worden gebracht. Zij die de geboden van God en het geloof van Jezus bewaren, zullen de gramschap van de draak en zijn heerscharen voelen. Satan

reken de wereld tot zijn onderdanen; hij heeft zelfs over velen die zich christenen noemen de heerschappij verkregen. Maar hier is een kleine schare die zich tegen zijn opperheerschappij verzet. Indien hij hen van de aarde zou kunnen uitwissen, zou zijn triomf volledig zijn. Zoals hij de heidense volken ertoe aanzette Israël te verdelen, zo zal hij in de nabije toekomst de goddeloze machten der aarde opwekken om het volk van God te verdelen. Van de mensen zal worden geëist dat zij gehoorzaamheid betonen aan menselijke verordeningen in overtreding van de goddelijke wet.” Profeten en Koningen, 587.

De „slottonelen van de grote verzoendag” zijn de verzegeling, eerst van de honderd vierenveertigduizend, waarna vervolgens de verzegeling volgt van Gods andere kinderen die zich thans in Babylon bevinden.

„Wanneer het volk van God zijn zielen verootmoedigt voor Hem en smeekt om reinheid van hart, wordt het bevel gegeven: ‘Trek de vuile klederen uit’; en worden de bemoedigende woorden gesproken: ‘Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u feestklederen aantrekken.’ Zacharia 3:4. Het vlekkeloze gewaad van Christus’ gerechtigheid wordt gelegd op de beproefde, verzochte, getrouwe kinderen van God. Het verachte overblijfsel wordt bekleed met heerlijke gewaden, om nooit meer bezoedeld te worden door de verdorvenheden van de wereld. Hun namen blijven behouden in het boek des levens van het Lam, opgetekend onder de getrouwen van alle eeuwen. Zij hebben weerstand geboden aan de listen van de verleider; zij zijn door het gebrul van de draak niet van hun trouw afgebracht. Nu zijn zij voor eeuwig beveiligd tegen de aanslagen van de verzoeker. Hun zonden worden overgedragen aan de oorsprong van de zonde. Een ‘reine tulband’ wordt op hun hoofden gezet.”

“Terwijl Satan zijn beschuldigingen heeft aangedrongen, zijn heilige engelen, ongezien, heen en weer gegaan en hebben zij op de getrouwen het zegel van de levende God geplaatst. Dezen zijn het die met het Lam op de berg Sion staan, met de naam van de Vader op hun voorhoofden geschreven. Zij zingen het nieuwe lied voor de troon, dat lied dat niemand kan leren dan de honderd vierenveertigduizend die van de aarde verlost zijn. ‘Dezen zijn het die het Lam volgen, waarheen Het ook gaat. Dezen zijn uit de mensen verlost, als eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen bedrog gevonden; want zij zijn zonder vlek voor de troon van God.’ Openbaring 14:4, 5.

„Nu is de volledige vervulling bereikt van de woorden van de Engel: ‘Hoor nu toe, o Jozua, hogepriester, gij en uw metgezellen die vóór u zitten; want zij zijn mannen tot een teken; want zie, Ik zal Mijn Knecht, de Spruit, doen komen.’ Zacharia 3:8. Christus wordt geopenbaard als de Verlosser en Bevrijder van Zijn volk. Nu zijn de overgeblevenen inderdaad ‘mannen tot een teken’, daar de tranen en vernedering van hun pelgrimstocht plaatsmaken voor vreugde en eer in de tegenwoordigheid van God en het Lam. ‘Te dien dage zal de Spruit des Heeren tot sieraad en heerlijkheid zijn, en de vrucht der aarde zal voortreffelijk en schoon zijn voor hen die van Israël ontkomen zijn. En het zal geschieden, dat wie in Sion is overgelaten en wie in Jeruzalem is overgebleven, heilig zal genoemd worden, ieder die in Jeruzalem ten leven opgeschreven is.’ Jesaja 4:2, 3.” Prophets and Kings, 591, 592.

De verzegeling is de tweede stap van Daniëls „gelouterd, wit gemaakt en beproefd”. De verzen elf en twaalf duiden de laatste opkomst en val van Rusland aan, de profetische koning van het zuiden, die voorafgaat aan de Slag bij Panium in de verzen dertien tot en met vijftien. Wanneer de honderdvierenveertigduizend in de slottonelen van de grote Verzoendag hun vuile klederen door Christus zien weggenomen, ontvangen zij een „schone tulband”, hetgeen overeenkomt met Daniëls verheffing tot de derde heerser, samen met het scharlaken gewaad en de gouden keten. Dat is eveneens Jozefs gave van de gouden keten, zijn verheffing tot de tweede heerser en de gave van de ring van de koning. De „ring” vertegenwoordigt het koninklijke zegel waarmee een heerser zijn wetten van het koninklijke zegel voorzag.

Darius gebruikte zijn zegelring om de kuil te verzegelen waarin Daniël te midden van de leeuwen was geplaatst.

Toen gaf de koning bevel, en men bracht Daniël en wierp hem in de leeuwenkuil. De koning nam vervolgens het woord en zei tot Daniël: Uw God, Die gij voortdurend dient, Hij zal u verlossen. En er werd een steen gebracht en op de opening van de kuil gelegd; en de koning verzegelde die met zijn eigen zegelring en met de zegelring van zijn machthebbers, opdat het voornemen met betrekking tot Daniël niet zou worden veranderd. Daniël 6:16, 17.

Het Hebreeuwse woord dat als „zegelring” is vertaald, is H5824 in Strongs, en het is afgeleid van een stamwoord dat overeenkomt met H5823; met de betekenis van een zegelring (als gegraveerd). Jozua voor de engel, Daniël in de leeuwenkuil, Jozef voor Farao vertegenwoordigen de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend, hetgeen de tweede beproeving is in Daniël twaalf, waar zij die gereinigd zijn, vervolgens „wit gemaakt” worden, voorafgaand aan dat zij „beproefd” worden. Deze lijnen worden ook voorgesteld door „Zerubbabel”, „de zoon van Sealthiël”.

Te dien dage, spreekt de HEERE der heerscharen, zal Ik u nemen, o Zerubbabel, mijn knecht, de zoon van Sealthiël, spreekt de HEERE, en Ik zal u maken als een zegelring; want Ik heb u verkoren, spreekt de HEERE der heerscharen. Haggai 2:23.

Zerubbabel betekent nakomeling van Babylon, en zijn vader was Sealthiël, wat „van God gebeden” betekent. Zerubbabel vertegenwoordigt de boodschap van de tweede engel, die in de laatste dagen de nakomelingen van Babylon in Gods kudde roept. Het element van „gebed” wordt in verband gebracht met de honderdvierenveertigduizend die de laatste nakomelingen van Babylon uitroepen, want die opwekking vindt alleen plaats door gebed.

“Een opwekking van ware godsvrucht onder ons is de grootste en meest dringende van al onze noden. Het zoeken hiervan behoort ons eerste werk te zijn. Er moet een ernstige inspanning worden geleverd om de zegen van de Heere te verkrijgen, niet omdat God niet gewillig zou zijn Zijn zegen aan ons te schenken, maar omdat wij onvoorbereid zijn om die te ontvangen. Onze hemelse Vader is meer bereid Zijn Heilige Geest te geven aan hen die Hem daarom bidden, dan aardse ouders bereid zijn goede gaven aan hun kinderen te geven. Maar het is onze taak om door belijdenis, verootmoediging, bekering en ernstig gebed te voldoen aan de voorwaarden waarop God heeft beloofd ons Zijn zegen te schenken. Een opwekking is slechts te verwachten als antwoord op het gebed. Zolang het volk zo verstoken is van Gods Heilige

Geest, kan het de prediking van het Woord niet waarderen; maar wanneer de kracht van de Geest hun harten aanraakt, dan zullen de gehouden toespraken niet zonder uitwerking blijven. Geleid door de onderwijzingen van Gods Woord, met de openbaring van Zijn Geest, zullen zij die onze samenkomsten bijwonen, in de beoefening van een gezond onderscheidingsvermogen, een kostbare ervaring verkrijgen en, wanneer zij naar huis terugkeren, bereid zijn een heilzame invloed uit te oefenen.”

„De oude banierdragers wisten wat het was om in het gebed met God te worstelen en de uitstorting van Zijn Geest te genieten. Maar dezen verdwijnen van het toneel van handeling; en wie treden naar voren om hun plaatsen in te nemen? Hoe is het gesteld met de opkomende generatie? Zijn zij tot God bekeerd? Zijn wij ontwaakt voor het werk dat in het hemelse heiligdom gaande is, of wachten wij op een dwingende kracht die over de gemeente zal komen voordat wij zullen ontwaken? Hopen wij de gehele gemeente herleefd te zien? Die tijd zal nooit komen.”

“Er bevinden zich personen in de gemeente die niet bekeerd zijn en die zich niet zullen verenigen in ernstig, overwinnend gebed. Wij moeten het werk ieder persoonlijk ter hand nemen. Wij moeten meer bidden en minder spreken. De ongerechtigheid neemt toe, en het volk moet geleerd worden niet tevreden te zijn met een vorm van godsvrucht zonder de geest en de kracht. Indien wij erop bedacht zijn ons eigen hart te onderzoeken, onze zonden weg te doen en onze kwade neigingen te verbeteren, zullen onze zielen niet tot ijdelheid worden verheven; wij zullen geen vertrouwen in onszelf stellen, maar een blijvend besef hebben dat onze bekwaamheid uit God is.” Selected Messages, boek 1, 121, 122.

Het wegmerk van het gebed wordt uiteengezet in Daniël, waar een gebed wordt beschreven om de uitwendige boodschap in hoofdstuk twee te begrijpen, en tevens een gebed om de inwendige boodschap te vervullen die in hoofdstuk negen wordt voorgesteld. Zerubbabel en zijn vader Sealthiël vertegenwoordigen de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend bij de tweede beproeving, welke de zichtbare beproeving van het beeld van het beest is, die tevens de inwendige beproeving is die in Openbaring hoofdstuk elf, vers elf, wordt voorgesteld, en ook de uitwendige beproeving die in Daniël hoofdstuk elf, vers elf, wordt voorgesteld.

In het volgende artikel zullen wij vers elf verder behandelen.